

Sós Borbála vagyok, másodéves politológushallgató, és az elmúlt bő egy évet azzal töltöttem, hogy megismerjem az ELTE ÁJK nyújtotta lehetőségeket, az egyetemi demokrácia működését, és persze mindeközben azt is, hogy hogyan gondolkodnak a hallgatók (beleértve magamat is) az egyetemi szokásokról.
Egy képzés mindenkinek annyit ad amennyit beletesz, ahogy egy régi bölcsesség is tartja: az világ annyi, amennyit beletöltesz. A célom azonban az volt, és marad is, hogy a lehető legtöbb politológushallgató jusson arra a következtetésre amire én is jutottam az elmúlt év során. Ez pedig az, hogy amellett, hogy teljesítem a tárgyaimat, és bejárok az óráimra, annyi lehetőség vesz körül az egyetemi közegben, hogy egy élet sem lenne elég rá, hogy mindent kipróbáljak. Diákszervezetek, szakkollégiumok, TDK-k, Erasmus, kutatások az ország kiemelkedő politológusaival és jogtudósaival, bulik, kerekasztalok, történeti séták és még megannyi ajtó amit a politológusképzés megnyit az ember előtt.
Amikor az ember a közoktatás után belekezd az egyetemi tanulmányaiba, sok esetben már van egy többé-kevésbé kiforrott identitása, van egy felépített élete, gimis baráti társasága. Ez sokszor visszatart attól, hogy új dolgokban próbáljuk ki magunkat és új lehetőségek felé nyissunk, de szeretnék rámutatni, hogy érdemes, és jó dolog próbálkozni. Megválasztásom esetén célom minden politológus- ÉS jogász hallgatóhoz közelebb vinni azt a tapasztalatomat, hogy milyen sok mindent lehet csinálni már az egyetemi évek alatt is a politológus szakmához kapcsolódóan. Szeretném megosztani azt az élményt velük, veletek, hogy mennyi kreatív, éleslátású, és végtelenül ambíciózus ember tanul ezen a szakon, akikkel érdemes megismerkedni. A programomat bár én öntöm szavakba, de a ti gondolataitokat, ötleteiteket és meglátásaitokat értelmezem amikor így teszek.

A programírás jelen végső fázisát hosszú egyeztetések előzték meg, hogy részletes, és lehetőleg pontos képet kapjak a hallgatói érdekképviselet operatív oldalán túl a ti elképzeléseitekről és tapasztalataitokról is. A megválasztásom esetén pedig a legnagyobb izgalommal kelteném veletek életre az ötleteinket.

Változatosság

A politológus programok jó része mára tradícióvá vált. Minden polis ismeri, és valószínűleg részt is vett PoliPongon, Polifaktoron, PolQuizen, és ezek, minden jel szerint, népszerű események a polisok körében. Azonban évek óta jelentős probléma - amit magamban Korai Uborkaszezonnak hívok - hogy nagyon korán megcsappan a gólyák aktivitása a polis beüléseken és kari eseményeken. Én a probléma rákfenéjét egyértelműen a változatosság hiányában látom. Persze, csodálatos dolog meginni egy italt csütörtökönként, de egy ponton túl az ember sokkal szívesebben teszi ezt a saját, kialakult baráti körével, szabadon választott helyszínen, kötetlenebb formában, meghitt hangulatban. A megoldás egy egyszerű

szemléletváltással áthidalható.. Nem kell feltétlenül, hogy mindig negyvenen legyünk egy programon, ha az a nyolc ember aki részt vesz az adott eseményen úgy érzi, hogy egy maradandó élménnyel gazdagodott. A politika egy kicsit tudomány, egy kicsit sport, egy kicsit művészet. Ennek megfelelően a polisok között is vannak akiknek tudományos, aktív, vagy kreatív szórakozási igényei vannak. Az aktivitási problémát feloldhatja, ha nem mindig csak az egyetemen vagy egy kocsmában látjuk egymást, hanem el tudunk menni tízen falat mászni, piknikezni, futni egyet a Margitszigeten, összeülni horgolni, festeni, vagy spontán vitakört tartunk. Nem kell, hogy mindig mindenki megjelenjen egy programon, de fontos, hogy mindenki azt érezhesse időnként, hogy egy-egy esemény megszólítja őt.

A magyar egyetemeken nemigen működik a külföldön megszokott modell. Itthon többnyire szakmai diákszervezetek működnek, ezzel szemben külföldön, főleg nevesebb egyetemeken, mindenféle tevékenységre szerveződnek a diákok, a DJ-zéstől az agyagozásig vagy koktélkeverő művészetig. Noha az ÁJK-n erre (egyelőre) nincs se kereslet, se kapacitás, én mégis szeretnék nyitni ebbe az irányba és meghonosítani a változatos, készségorientált és az igényekre reagáló programszervezést. A filmklubtól kezdve, a zenei genre-specifikus polis házibulikon át az imént említett többi példáig, bármit csinálhatunk, amire érdeklődés van. Valószínűleg hiánypótló lenne a szakon ez a fajta megközelítés.

Fontos része a közösségszervezői szerepfelfogásomnak, hogy be kell temetni az árkokat polisok és jogászok között. Azt gondolom, hogy erre mind polis, mind jogász oldalról van igény. Noha poli matuzsálem forrásaim szerint a helyzet jócskán javult az utóbbi években, én még mindig úgy látom, hogy nincsenek olyan alkalmak, amikor politológusok és jogászok rendszeresen és szükségszerűen érintkezhetnek egymással. Nagyon szerencsés embernek tartom magam, mert magabiztosan merem állítani, hogy az egyetemen szerzett barátaim legalább ugyanakkora része jogász, mint politológus. Az viszont tény, hogy ha nem lennék a mentorprogram és a hallgatói önkormányzat tagja, nem biztos, hogy lett volna lehetőségem ezeket a barátságokat kialakítani. És mivel végtelenül hálás vagyok azokért az emberekért akiket ezeken a szervezeteken keresztül megismerhettem, megválasztásom esetén azon leszek, hogy mentori és alelnöki feladataimat fuzionálva közös programokat is szervezzünk a jogászcsoportokkal. Ezzel talán megteszünk egy lépést a csatabárd végérvényű elásása felé.

Kommunikáció

A HÖK és a Mentor Program kommunikációs bizottságának tagjaként rendkívül fontosnak tartom a minőségi és hatékony szociális média jelenlétet. Ez a terület kifejezetten közel áll hozzám és egyik legfontosabb feladatomnak tekintem, hogy a megválasztásom esetén új gyakorlatokat vezessünk be a hallgatók informálása érdekében. A tapasztalat jelenleg az, hogy a programok híre gyakran megkésve jut el a hallgatókhoz, és ez súlyosbítja a korábban tárgyalt inaktivitási problémát is, hiszen kevesebben tudnak megjelenni egy olyan programon, amiről csak két nappal korábban értesültek. A kommunikáció szerencsétlen időzítésének felszámolása egy roppant erőforrás igényes vállalkozás, de mindenképpen érdemes energiát fektetni belé.

Szintén érdemes lépéseket tenni a polis kommunikáció kétoldalúvá tételének irányába. A helyszínválasztás, egy program időzítése, vagy jellegének kiválasztása mind-mind olyan kérdések, amelyeket célszerű magukkal a résztvevőkkel, a polisokkal akár megvitatni vagy megszavaztatni. Ezáltal felmérjük az igényeket és alkalmazkodni tudunk azokhoz.

A polis kommunikáció egyik legnagyobb hiányossága véleményem szerint, hogy nincs egy rendszerezett információs felület amire támaszkodni lehet ha az ember például Erasmusról, vagy szakmai gyakorlatokról szeretne tájékozódni. Persze, mindig ott van a kari weboldal, de az ideális az volna, ha nem csak annak könnyítenénk meg az ismeretszerzést, aki már eleve elhatározta, hogy szeretne Erasmusra menni, vagy tudja, hogy hova menne szakmai gyakorlatra. Népszerűsíthetnénk az Erasmus, a gyakorlat, illetve a karon kívüli áthallgatási lehetőségeket a social media felületeken azok számára is, akik nem feltétlenül értesülnek máshonnan azokról. Az Erasmus félévről hazatérők élménybeszámolókat írhatnának, és ugyanígy a gyakornoki, kutatási lehetőségeket is kommunikálhatnánk a facebook és instagram oldalakon, ezzel is előmozdítva a kari lehetőségek megismerhetőségét.

Végül, de nem utolsó sorban felvetem az arculat-egységesítés kérdését is. Bár véleményem szerint a Polbiz eddig is minőségi grafikákkal dolgozott, semmiképpen sem ártana egy jól felismerhető, egységesített színvilág, betűtípus, elrendezés koncepció, ami jó esetben akár még egy időtálló kommunikációs stílust is meghonosíthat a Polinsta működésében.

Szakszerűség

Mint az előszóban is említettem, a programom kidolgozását beszélgetések sorozata előzte meg. Rengeteget tudtam meríteni a korábbi évek politológus alelnökeinek tapasztalataiból, az évfolyamképviselők meglátásaiból, valamint a korábbi és jelenleg is aktív polbizesek ötleteiből. Itt szeretnék hosszabban kitérni arra, hogy hogyan látom a politológus ügyekért felelős alelnök szerepét a bizottság, a hallgatói önkormányzat, az évfolyamképviselők és a politológus mentorok viszonyrendszerében.

Először is szeretném az évfolyamképviselői intézmény fontosságának hangsúlyozásával kezdeni, hiszen ők a hallgatói érdekképviseleti munkamegosztás kardinális szereplői, mint a tanulmányi ügyek kezelésének legközvetlenebb, és hallgatóközeli tisztségviselői. Megválasztásom esetén azon leszek, hogy tovább erősödhessen a bizalom és az együttműködés az évfolyamképviselőkkel, mind az alap- és mesterképzésen, és építenék a jelenleg életben lévő rendszeres egyeztetési gyakorlatra.

A mentorprogram, amelynek én is tagja vagyok, elsősorban gólyafókuszú, azonban felfogásom szerint fontos feladataik vannak az évfolyamokon átívelő kommunikációban is, hiszen az összes évfolyammal kapcsolatban állnak. Így az események közvetlen kommunikációjában is számítok mentorokra, akik a facebookon és instagramon meghirdetett eseményeket most is eljuttatják üzenetben a hallgatókhoz. Ezt a gyakorlatot megválasztásom esetén is fenntartanám, természetesen gördülékeny, és praktikusan időzített szervezéssel könnyítve a mentorok kommunikációs feladatait. Ezen felül pedig prioritásként fogom

kezelni az Orientációs Napok megszervezését, hogy a polimentorok a lehető legegyértelműbb és leghatékonyabb munkamegosztással dolgozhassanak a programért.

És végül, de nem utolsó sorban a Polbiz ügyeiről is megosztom a vállalásaimat. Az utánpótlás biztosítása érdekében, a bizottsági munka népszerűsítése legalább olyan fontos, mint a hallgatói érdekképviselet és a közösségszervezés. Rövidesen véget ér az idei HÖK felvételi, és a bizottság új tagokkal kibővülve kezdi meg a működését. Mint erre már a mentorprogram kapcsán is kitértem, elengedhetetlen a tiszta és átlátható munkamegosztás. Ez számomra kifejezetten fontos, hiszen csak akkor tudunk pontos határidőkkel és magas minőségben dolgozni, ha minden bizottsági tag kölcsönösen bízik a másik munkájában, tudja a feladatát, és motivált, hogy azt valóban jól végezze el. Én nagyon is hiszek a csapatépítő alkalmak, rendszeres bizottsági ülések, és a jól végzett munka elismerésének erejében, így a szervezési feladatok mellett mindenképpen hangsúlyt fektetnék a megújult Politológus Bizottság közösséggé formálására is. Az eddigi években megszokott hármas felosztást (tanulmány, kommunikáció, rendezvény) megőrizném, és amennyiben a bizottság létszáma engedi, még jobban szétosztanám a feladatokat. Akár rotációs alapon, de legyen külön grafikáért felelős személy, valaki aki az esemény szövegét írja, és valaki aki a fényképes, videós tartalmakat készíti a terepen. Lényeg, hogy mindenki nagyjából ugyanolyan mennyiségű feladatot kapjon. Ugyanezen az elven szerveződnének a többi munkacsoport feladatai is, így a terhek egyenlően oszlanának el a bizottság tagjai között.

Zárásként szeretném megköszönni azt a sok segítséget, beszélgetést, ötletelést és támogatást ami a programom megírását megelőzte. Köszönöm a sok termékeny gondolatot és őszinte véleményt. Ha megkapom a politológus ügyekért felelős alelnöki meghatalmazást, a munkám során ugyanígy számítok minden politológushallgató beleszólására és kritikájára, hogy megvalósulhasson a politológus érdekek valódi és működő érdekképviselete a karon.